

almindeligt at følge den Fremgangsmåde: først at vedtage en Lov, og saa saa vidt muligt sørge for, at den ikke bliver bragt i Virksomhed.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgekreds Ordet.

N. P. Jensen: Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgekreds (Mortensen), der før havde Ordet, underskød min Udtalelse en Mening, som kun har hjemme i det ærede Medlems Fantasi. Jeg hævder, at vi for enhver Pris skulle undgaa den Fare for internationale Forviklinger, der uomtvistelig opstaar af en Optræden fra de Herrer Side som den, jeg har omtalt. De ærede Medlemmer maa erindre, at vi ikke have en saadan anerkendt Asylret som f. Eks. England og Svejt.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgekreds Ordet.

Mortensen: Det undrer mig ikke, at det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgekreds (N. P. Jensen) ikke saa gerne vil have det Stempel siddende paa sig, som den Udtalelse, han kom med før, nødvendig sætter paa ham og hans Parti, men jeg kan ikke tjene ham i at pille dette Stempel af ham igen.

Lange: Da jeg sidst havde Ordet, glemte jeg at henvende forskellige Smaabemærkninger til et Par af de højtærede Ministre. Den første var at bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak, fordi han i Aar paa Finanslovforslaget har optaget en Bevilling til Rejser til de Postfunktionærer, som køre med Togene. Bevillingen er ganske vist ikke stor, idet hver enkelt af disse Mennesker kun faar tildelt 2 Frirejser, men jeg ved, at disse Funktionærer sætte Pris paa, at Takken bliver bragt til den højtærede Minister, fordi det, selv om det ikke er meget, dog er et Skridt henimod det, de havde ønsket. Det er derfor, jeg bringer Takken. Jeg glemte ligeledes sidst at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke mener, at der nu for Tiden, da saa godt

som alle paa de forskellige Statskontorer faa Statsansættelse, og da Fuldmægtigene paa Amtstuerne have faaet det, kunde være Grund til snart at tænke paa Fuldmægtigene hos Amtmændene, idet jeg tror at vide, at det er et Ønske, der er oppe hos disse forskellige Fuldmægtige, at de maatte blive statsansatte og derved stillede lige med dem paa Amtstuerne. Man maa erindre, at det kræves af disse Mænd, at de skulle være Jurister, hvad der ikke kræves paa Amtstuerne, og at den Løn, de arbejder for, i Almindelighed ikke overstiger 12—1400 Kr. ret meget. Ganske vist kan man sige, at de i Regelen have private Stillinger ved Siden af, men det er dog ikke paaregnet. Og ganske vist kan man sige, at de i Regelen senere komme ind i Retsbetjentembeder, men da ere de i Regelen 45—50 Aar gamle. Jeg mener derfor, at der, hvis det Ønske, som man har omtalt for mig, fra disse Mænds Side kommer frem, er Grund til at tage Hensyn til det.

Til den højtærede Kultusminister skal jeg rette en Forespørgsel. I Fjor var der paa Finansloven bevilget et Beløb paa 300 Kr. til Lærer Mathiasen i Mullerup til en meget fortjenstfuld Gerning, han havde paataget sig, nemlig at samle forskellige Undervisningsmaterialier, som han besørgede tilsendt de forskellige Skoler omkring paa Landet. Den samme Bevilling findes ogsaa i Aar, og den er opført med det samme Beløb. Da jeg i Fjor bad om, at denne Bevilling maatte forhøjes, syntes det mig, at der hos Ministeren var Tilbøjelighed til i Aar at forøge Tilskuddet. Det er derfor, jeg beder det højtærede Finansudvalg og den højtærede Kultusminister om, at dette Tilskud maa forhøjes. Det Resultat, den paagældende Mand har faaet af det sidste Aars Bevilling, er temmelig sikkert nu tilsendt Kultusministeriet, saa det deraf kan ses, hvad han har gjort, og jeg tror efter den Henvendelse, jeg har faaet fra ham privat, at det vil være umuligt for ham at komme nær til det Maal, han tilstræber, ved Hjælp af den Bevilling paa 300 Kr., der er tilstaaet ham. Da der kun er Tale om en Forøgelse paa 200 Kr., antager jeg, at hverken den højtærede Kultusminister eller det højtærede Finansudvalg vil sætte sig imod den.